

10 e Kamer

Nr. VZ 2/10
(not. 894/06)
VAN HET PARKET

Nr. C1300/10
VAN HET ARREST

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergoeringsregister

26 februari 2010

not. GE 66.12.3160/96 van het Openbaar Ministerie tegen:

1. Nr. _____ putboorder, geboren te _____ op _____, wonende te _____

2. Nr. _____, handelaar, geboren te _____ op _____, wonende te _____

beklaagden,

verricht van:

I. de eerste

A. Eij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (BS 12 april 1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 (BS 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. door op het terrein, gelegen te _____ gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan _____

- 3 halfronde boogplastic tunnels (8 m x 20 m x H 3,5 m) te hebben opgericht,

te op een niet nader te bepalen datum in 1988 (st. 2 – OK 2)

- een afdak van 10 m op 10 m met metalen steunpalen te hebben opgericht

te op een niet nader te bepalen datum in 1995 (st. 2 – OK 2)

2. en de sub 1 omschreven toestand in stand gehouden te hebben,

te in de periode van 1 januari 1989 tot en met 24 maart 1997 wat de tunnels betreft en van 1 januari 1996 tot en met 24 maart 1997 wat het afdak betreft,

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 08 juni 1999).

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1992 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

de sub A.1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden,

te in de periode gaande van 25 maart 1997 tot 30 april 2000,

de feiten sub B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (BS 08 juni 1999);

C. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (BS 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu;

op het terrein, omschreven onder de telastlegging A.1, /
door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand

Te vanaf 1 mei 2000 tot de uitvoering van het bevel tot
dagvaarding, zijnde 6 maart 2006;

II. de tweede:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4 § 1, 29, 30, 39 § 1-1°, 40 en 46 van het
Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985)
zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid
een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de tweede klasse te
hebben geëxploiteerd en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 5, 6, 6 bis,
58, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse
Regering d.d. van 06 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams
Reglement betreffende milieuvergunning (BS 26 juni 1991) spijts het
verbod, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde
overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de tweede
klasse te hebben geëxploiteerd (art 5) terzake:

- opslag en sortering van niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier
en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en
sloopafval met een opslagcapaciteit van maximaal 100 ton – terzake bouw-
en sloopafval

- opslag en mechanische behandeling van schroot met een
opslagcapaciteit van meer dan 10 ton tot en met 100 ton dat
overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld besluit van 6 februari
1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot
vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van
28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden
ingedeeld, onder het nummer 2.2.1.c.1° en 2.2.2.d-2°, behoort tot de klasse
twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen,

te minstens in de periode van 21 mei 1996 (OK st.1) tot 30 juni 2003
(st. 7).

III. de eerste (op vrijwillige verschijning voor de eerste rechter op 20 juni
2006):

het oprichten van een paardenstapmolen op een niet nader te bepalen
datum in de periode van 1 januari 2005 tot 31 december 2005 en het in
stand houden ervan sindsdien tot heden op hetzelfde perceel.

**Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 27 juni
2006, 21ste kamer, werd op tegenspraak als volgt beslist:**

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven
en bewezen verklaarde betichtingen A.1, A2, B, C en het feit waarvoor hij
vrijwillig is verschenen samen, tot een geldboete van € 1 000,

Verhoogt de geldboete met vijftienvoertig decimes, aldus gebracht op € 5 500,

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een geldboete van € 1 000,

Verhoogt de geldboete met veertig decimes, aldus gebracht op € 5 000,

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden,

Zegt dat de beklaagden _____ verplicht zijn elk een bedrag van € 25, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op € 137,50, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

Veroordeelt de beklaagde _____ tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden in zijn hoofde begroot op € 43,16,

Veroordeelt de beklaagde _____ tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden in zijn hoofde begroot op € 55,08,

Legt de veroordeelden _____ eveneens elk een vergoeding op van € 25 in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001,

Beveelt het herstel overeenkomstig de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur, en dit binnen een termijn van 4 maanden nadat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden en onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag vertraging aan de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur en aan het openbaar ministerie,

Beveelt het herstel door verwijdering van de paardenstapmolen binnen de vier maanden, en dit binnen een termijn van 4 maanden nadat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden en onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag vertraging aan het openbaar ministerie,

Zegt voor recht dat de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 11 juli 2006 door beide beklaagden en door het openbaar ministerie tegen beide beklaagden.

Bij arrest van dit hof, tiende correctionele kamer, werd op 11 december 2009 bij verstek als volgt beslist:

beslissend met eenparige stemmen:

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigd het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de telastlegging III zoals hiervoor onder 3.2 vermeld,

verklaart de strafvordering voor de eerste beklaagde met betrekking tot de telastlegging I.A.1 vervallen door verjaring,

ontslaat de eerste beklaagde van strafvervolging voor de telastlegging I.A.2, I.B, I.C en III.B,

veroordeelt de eerste beklaagde voor het feit voorwerp van de telastlegging III.A tot een geldboete van € 500, vermeerderd met 45 deciemmen, zo gebracht op € 2.750,

veroordeelt de tweede beklaagde voor het feit voorwerp van de telastlegging II. tot een geldboete van € 500, vermeerderd met 40 deciemmen, zo gebracht op € 2.500,

zegt dat bij gebreke van betaling binnen de wettelijk bepaalde termijn de aan de eerste beklaagde en tweede beklaagde opgelegde geldboete voor elk van hen zal mogen vervangen worden door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

legt de eerste en de tweede beklaagde elk de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimmen, aldus telkens gebracht op € 1.750, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde elk tot betaling van de vaste verrijping van € 25,

verklaart de herstellvordering, gesteund op het misdrijf omschreven in de telastleggingen I.A.1, als volgt gegrond:

beveelt aan de eerste beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te vermelden, nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden, door:

- de afbraak van de wederrechtelijk tot stand gebrachte constructies bestaande uit drie halfronde boogplasielkettunnels en een afdak van 10 m op 10 m met metalen steunpalen, met inbegrip van het verwijderen van de vloerplaat en de funderingen,
- het legaal aanwenden of verwijderen van de afbraakmaterialen,
- het herstel van het maaiveld in de oorspronkelijke toestand,

beveelt dat voor het geval de plaats niet op die wijze in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van _____ van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in art. 6.1.46 VCRO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door de eerste beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van € 50 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de beklagden elk tot de helft van de kosten in beide aanleggen gemaakt aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 221,52, met inbegrip van de eventuele kosten van betekening en uitvoering m.b.t. het bevolen herstel en de verbeurte van een dwangsom, waarbij de eerste beklagde wordt veroordeeld.

stelt vast dat al deze kosten ondeelbaar werden veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven.

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 19 februari 2010 in het Nederlands:

- de eerste en tweede beklagde in hun middelen van verdediging bij monde van meester _____, advocaat te _____,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____, substituu-procureur-generaal,

1.1 De oorspronkelijk eerste beklagde nam op 31 december 2009 kennis van de betekening op 28 december 2009 van het arrest van 11 december 2009, tegen hem bij verstek gewezen; bij exploit van 19 januari 2010 tekende hij verzet aan. Het verzet van de oorspronkelijk eerste beklagde werd dan ook laattijdig ingesteld (art. 187 Sv.) en is dus ontvankelijk.

1.2.1 Het verzet van de oorspronkelijk tweede beklagde werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld; het is ontvankelijk. Door het ontvankelijk verzet wordt de beslissing van het hof over de strafvordering tegen de tweede beklagde in het arrest van 11 december 2009, bij verstek gewezen, voor niet bestaande gehouden. De ontvankelijkheid van het hoger beroep van de tweede beklagde is er niet door bestreden.

1.2.2 Het hoger beroep van het openbaar ministerie over de strafvordering tegen de tweede beklagde in het op tegenspraak gewezen vonnis van de correctionele rechtbank te Gent van 27 juni 2006 werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld; het is ontvankelijk.

2. De telastlegging II. situeert zich tot 30 juni 2003, datum waarop de verjaringstermijn een aanvang nam. De verjaring werd nuttig gestuit op 11 juli 2006 door het hoger beroep van het openbaar ministerie, zodat het verval van de strafvordering door verjaring nog niet is ingetreden.

3. Bij artikel 34 van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" werd artikel 39 § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning gewijzigd. Het nieuwe artikel 39 van het milieuvergunningsdecreet bepaalt: "Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeuren het onderzoek, de vaststellingen en de sanctionering van de milieu-inbreuken en milieumisdrijven volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid". Deze bepaling is in werking getreden op 1 mei 2009. De onder II. te last gelegde feiten zijn sedert die datum strafbaar krachtens artikel 16.6.1, § 1, eerste lid van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DAMB), dat stelt: "Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de door deze titel gehandhaafde regelgeving is strafbaar met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van € 100 tot € 250.000 of met een van die straffen."

4. Het onder II. te last gelegde is voor de tweede beklagde bewezen gebleven gelet op de vaststellingen van de verbalisanten en de verklaringen van de tweede beklagde en door het nieuw onderzoek ter terechtzitting van het hof. De verdediging stelde in pleidooien op de terechtzitting van 19 februari 2010 dat het te last gelegde niet betwist wordt.

5. De tweede beklagde heeft wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die het milieu beschermen door voor bepaalde milieubelastende activiteiten een milieuvergunningsplicht voor te schrijven, heeft hij totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn eigen belangen. Slechts een geldboete vormt een passende en aangewezen bestraffing van aard deze beklagde te doen inzien dat hij zich in de toekomst strikt aan de voor deze materie geldende voorschriften dient te houden. Ieder van hen heeft onvoldoende lessen getrokken uit vroegere veroordelingen. Naast diverse veroordelingen voor onder meer valsheid in geschriften (meermaals), heling en diefstal, werd de tweede beklagde op 19 maart 2002 al veroordeeld wegens inbreuken op de regelgeving inzake afvalstoffen en milieuvergunning.

6. De tweede beklagde pleegde de feiten onder II. vóór 1 maart 2004, zodat de geldboete voor hem dient te worden verhoogd met 40 deciem.

7. Bij arrest nr. _____ van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1957 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens art. 91, 2° lid van dit koninklijk besluit bedraagt de vaste vergoeding, waartoe de tweede beklagde dient te worden veroordeeld, € 25.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf. De tweede beklaagde wordt tot betaling van dit bedrag veroordeeld.

**OP DEZE GRONDEN,
het hof,**

rechtsprekend op tegenspraak

geleed op de artikelen hiervoor aangehaald en de niet strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter, 162, 162bis, 182, 184, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 210, 211 en 211 bis van het Wetboek van Strafvordering, 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

verklaart het verzet van de eerste beklaagde onontvankelijk,

verklaart het verzet van de tweede beklaagde ontvankelijk,

houdt de beslissing van het hof over de strafvordering tegen de tweede beklaagde in het arrest van 11 december 2009, bij verstek gewezen, voor niet bestaande, behoudens waar het hof het hoger beroep van de tweede beklaagde ontvankelijk verklaart,

verklaart het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de beslissing van de eerste rechter over de strafvordering tegen de tweede beklaagde in het op tegenspraak gewezen vonnis van de correctionele rechtbank te Gent van 17 juni 2006 ontvankelijk en er ten gronde over beslissend,

wijzig het bestreden vonnis als volgt:

veroordeelt de tweede beklaagde voor het feit voorwerp van de teltelling II. tot een geldboete van € 500, vermeerderd met 40 decemen, zo gebracht op € 2.500,

zegt dat bij gebreke van betaling binnen de wettelijk bepaalde termijn de aan de tweede beklaagde opgelegde geldboete zal mogen vervangen worden door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

legt de tweede beklaagde de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

veroordeelt de tweede beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde tot de kosten van de procedure op verzet, met inbegrip van de kosten van de uitgifte en van

betekening van het arrest bij verstek, voor de eerste beklaagde begroot op € 72,39 en voor de tweede beklaagde begroot op € 72,39, het verstek aan hun bedoen te wijten zijnde,

veroordeelt de tweede beklaagde tot de helft van de kosten in beide aanleggen gemaakt aan de zijde van het openbaar ministerie, in het geheel begroot op € 98,24 in eerste aanleg en op € 123,28 in beroep.

Kosten eerste aanleg: € 98,24

Kosten beroep:

Afschriften: € 31,35

Costelrecht ber. bekl.: € 30,00

Dagvaarding: € 50,27

€ 112,07

+ 10 %: € 11,21

Totaal: € 123,28

Kosten verzet :

Registratie akte: € 25,00

Bet. Verstekarrest: € 41,26

€ 66,26 + 10% = € 72,89

Kosten verzet :

Registratie akte: € 25,00

Bet. verstekarrest: € 40,81

€ 65,81 + 10% = € 72,39

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en in openbare terechtzitting van **26 februari 2010** uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van , substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier .